

Kvinderne vinder frem

Selv om det ikke kom som nogen større overraskelse, er det alligevel interessant at konstatere, at den stærke stigning i medlems-tallet i særlig grad skyldes kvindernes stigende betydning i handels- og kontorfaget.

Af nettofremgangen for sidste regnskabsår, altså perioden fra 1. april 1961 til 31. marts 1962, tegner kvinderne sig for 4779, medens antallet af mandlige medlemmer kun er øget med 959.

I de københavnske afdelinger er der flertal af kvindelige medlemmer, nemlig 55 pct. af det samlede medlemstal, og for landet som helhed er stillingen nu den, at mændene repræsenterer 53 pct. af medlemstallet mod kvindernes 47 pct.

Det endelige årsresultat pr. 1. april 1962 viste, at i alt 92.141 handels- og kontorfunktionærer samt lærlinge nu er tilsluttet vor organisation.

Vi har tidligere peget på, at strukturrationaliseringen og den tekniske udvikling inden for vort faglige område, og det gælder både handelen og kontorområdet, ville medføre, at man i stigende grad ville anvende kvindelig arbejdskraft. Mest udpræget kan vi se det inden for detailhandelen i de mange nye, store selvbetjeningsbutikker, supermarkeder og varehuse, som nu i overvejende grad beskæftiger kvindelig arbejdskraft, hvor man tidligere i de gamle betjeningsbutikker både i kolonialbranchen og i andre brancher fortrinsvis beskæftigede mænd.

En af grundene hertil er vel den, at en del af det hårde slid er fjernet med de fabriks-pakkede varer, som nu dominerer i butikkerne. Dette har givet kvinderne øgede muligheder, men en anden vigtig årsag er sikkert den, at både den høje beskæftigelse og de ringere lønvilkår inden for handelen har medført, at store dele af den unge mandlige arbejdskraft søger over på tekniske områder,

hvor lønforholdene er bedre og arbejdstiden kortere.

Inden for kontorområdet er der også tale om øget anvendelse af kvindelig arbejdskraft, også inden for de områder, hvor ligestillingsprincippet er gennemført. Vi har ikke mærket det mindste til ringere beskæftigelsesmuligheder for kvinderne på arbejdspladser med ligestilling.

Det er jo det klassiske arbejdsgiversynspunkt, at „skal kvinderne have samme løn som mændene, vil det medføre arbejdsløshed for kvinderne”.

Der er intet i udviklingen, som tyder herpå, og mon ikke også arbejdsgiverne som alle andre bør indstille sig på, at kvinderne udmærket er i stand til at konkurrere med mændene på arbejdsmarkedet.

Det gælder selvsagt ikke mindst det faglige område, vi som organisation repræsenterer, hvor vi vel endog må konstatere, at på en række arbejdsområder er kvinderne bedre egnede end mændene.

Et andet opmuntrende træk i udviklingen er den stigende interesse blandt fagets kvinder for organisationen, som vi kan notere. Dette er betydningsfuldt, fordi kvinderne jo aldrig vil opnå fuld ligestilling på arbejdsmarkedet, før de har sikret sig samme organisatoriske styrke som deres mandlige kolleger, og så langt er vi slet ikke kommet endnu.

Inden for hele handels- og kontorområdet udgør kvinderne betydeligt mere end halvdelen af fagets udøvere. Derfor er den kvindelige organisationsprocent stadig helt utilstrækkelig og altså væsentlig lavere end mændenes.

Dette problem er — med den udvikling, vi er inde i — af helt afgørende betydning for alle kvindelige funktionærer.

Erling Dinesen.